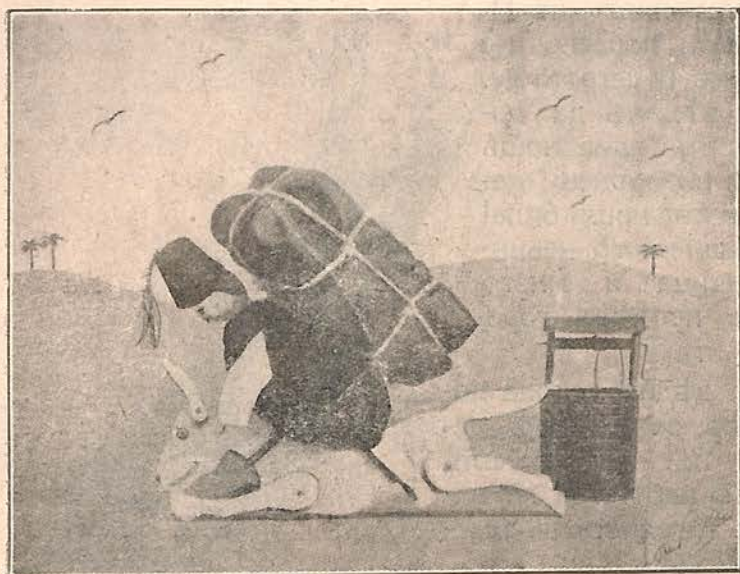

Каза и, привързалъ го завчасъ,
 Яхна той магарето тогазъ.
 Но, не смушкалъ още съсъ краката,
 Бедното животно се заклати
 И, жаловно като изрева,
 Падна възъ крайпжтната трева,

„Чудно нѣщо, рече си Али,
 Натоварено го яхахъ по-преди
 И препускаше пакъ бърже, бърже,
 А сега и самъ ме не удържа!
 Скоро всичко въ тоя свѣтъ старѣе —
 Остарѣ ми муленцето, брей!“

Превелъ А.с. Рѣзцовъ, т.н.к.в.

